

[**Aksel Larsen.**]
 voldgift. Vi har fået den løsning, at nu ved arbejderne, hvad de får; de får det, de havde givet tilsagn om at ville stemme for, og så synes jeg, at så kan i hvert fald vi i allerhøjeste grad være tilfredse. Naturligvis er der nogen, der sidder tilbage som tabere. Måske har regeringen tabt en smule ansigt, men jeg tror nu nok, at befolkningen vil sige, det var dog godt, at den gik i sig selv og tog imod sund fornuft. Det tyder jo godt for fremtiden, og hvis regeringen af dette kan lære, at den måske i fremtiden ikke skal være så afvisende over for oppositionens synspunkter, så er det også godt. Det er muligt, at landbrugslederne står som tabere; de regnede vel med, at de kunne tillade sig at spille hasard, for de havde en meget stærk hånd, og det har vist sig, at det havde de ikke.

Men hvad der i øvrigt vil ske på den front og med hensyn til støtteforanstaltninger for landbruget, det ved vi ingenting om, for det er foreløbig en intern sag mellem statsministeren og landbrugsorganisationerne og mellem regeringspartierne og landbrugsorganisationerne. Det opklares vel nok, og så får vi tage stilling til det, men det være dog med det samme sagt, at vi har ikke med vor stillingtagen til denne sag dermed også fastlagt nogen stillingtagen til, hvad regeringen vil gøre eller ikke vil gøre på landbrugsstøttepolitikens område i øvrigt.

Kjær Rasmussen: Ja, man føler sig næsten hensat til den søde juletid efter at have hørt de foregående ordførere. Beklageligvis — nej, jeg vil nu ikke engang beklage det — er jeg altså ikke i stand til at bidrage til den fede hyggestemning.

Det må vel nok være mig tilladt at konstatere, at vi står i en ganske fantastisk situation her i dag. Et væsentligt bidrag til denne fantastiske situation har socialistisk folkeparti ydet. I sin iver efter at tækkes socialdemokratiet — hvilket jeg naturligvis ikke kan forbyde partiet, det var egentlig forudset for længe siden. — kaster man nu alle hidtidige principper over bord med henvisning til, at denne situation er ganske enestående og ganske speciel. S-SF er faldet pladask på maven, fordi regeringen nu vil ophøje mæglingsskitsen til lov. Umiddelbart ser dette også tilforladeligt ud, al den stund

arbejdsgiverne har forkastet skitsen. Man slutter åbenbart modsætningsvis og siger: hvad der er skidt for arbejdsgiverne, det må da være godt for arbejderne, så vi bryder alle hidtidige principper og anbefaler, at folkettinget griber ind.

Men der er unægtelig et par generende omstændigheder, et par generende omstændigheder, som man åbenbart har glemt at tage i betragtning. For det første: denne skitses indhold er hemmeligt. Folketinget kender det ikke. Hvordan er det da muligt for især arbejderrepræsentanterne at stemme for? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på. For det andet: denne skitse har naturligt nok ikke været ude til urafstemning blandt arbejderne, de arbejdere, som den vil komme til at berøre. De kender den altså heller ikke. Men ét ved de, og det er, at skitsen f. eks. er forkastet af slagteriarbejdernes forbundsledelse. Men S-SF lader sig øjensynligt nøje med, at nogle LO-ledere har accepteret. Det er tilsyneladende nok for disse to partier. Man overser totalt, at disse ledere udelukkende har beføjelse til at anbefale vedtagelse eller anbefale forkastelse. De har ingen bemyndigelse til at vedtage noget som helst.

VS må betragte det, man her er i færd med at foretage sig, som et groft overgreb mod de arbejdere, forslaget vil ramme. Især må vi advare de to partier, som i hvert fald vil give det udseende af, at de tjener lønmodtagernes interesser. Har man da overhovedet ikke registreret, hvad hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) udtalte i TV-avisen i aften, nemlig at hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) havde fået den radikale og den konservative ordfører til at anbefale over for deres respektive grupper, at landbruget skulle have fuld kompensation for lønforhøjelserne? Med sin håndlangerrolle her i dag medvirker man altså til, at landbrugsstøtten sættes i vejret. Man medvirker endvidere til, at en forældet landbrugsstruktur holdes levende i endnu en rum tid fremover. Og hvem får lov til at betale det gilde? Ja, jeg tror ikke engang det er nødvendigt, at jeg står her og besvarer dette spørgsmål.

Nu får regeringen altså grønt lys for sin indgrebspolitik, og den får det med støtte fra socialdemokratiet og fra socialistisk folkeparti. Men den næste fase, de yderligere millioner til landbruget? Har de to